

регіонального людського розвитку та обсягу витрат ОДА на маркетингові заходи і виявило відсутність кореляції між обсягами витрат ОДА на маркетингові заходи та рештою показників.

Таблиця 2

Групування областей України за обсягом ВРП на душу населення, інтегральною оцінкою РЛР та витратами на маркетинг ОДА (складено автором)

Показники, грн	Кластер 1	Кластер 2	Кластер 3
Середнє значення ВРП на душу населення	31575,3	38713,5	28260,5
Середнє значення інтегральної оцінки регіонального людського розвитку	3,7157	3,6875	3,8723
Середнє значення витрат на маркетинг	2333324	1100575	226379,4

Отже, для ефективної маркетингової діяльності необхідно використовувати маркетингові можливості від співпраці некомерційних державних, некомерційних недержавних та комерційних суб'єктів у напрямках спільного охоплення ринку, спільного комунікаційного впливу на цільові аудиторії, взаємовигідного співробітництва на засадах компромісу економічних та некомерційних цілей.

Бібліографія

1. Чухрай Н. І. Досвід підвищення якості послуг органів місцевого самоврядування українських міст / Н. І. Чухрай, Н. Ю. Глинський // Регіональна економіка. – 2010. – №1. – С. 209 – 216.

2. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України – 2011. – № 32. – С. 1491.

Артур ГОРБОВИЙ

Таврійський національний університет, Україна

**РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ:
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
ТЕРИТОРІЙ**

Сучасне українське суспільство потребує модернізації всіх складових своєї життєдіяльності, але фундаментальним є завдання істотного й якісного підвищення ефективності національної та регіональної економіки, її конкурентоспроможності для успішної

інтеграції у світовий економічний простір. В нашій країні існує розбалансованість у використанні ресурсів та їх відтворенні в масштабах, що викликають деструктивні процеси, становлять реальну загрозу для існування нації. Аналіз свідчить, що Україна нині перебуває в гірших умовах, ніж її сусіди, бо нераціонально розпоряджається значними ресурсами, якими наділила нас природа. Зазначимо, що якість життя в Україні також одна з найгірших серед європейських країн. Україна посідає 78 місце зі 177 за Індексом людського розвитку ООН, 98 зі 111 за Індексом якості життя журналу «The Economist» і 174 із 178 за Індексом щастя Фонду нової економіки. Як наслідок, поширюється бідність, посилюється матеріальна та соціальна диференціація та психологічна дезадаптація населення. Це стає причиною соціальної напруженості та нестабільності в суспільстві.

Зміцнення та утримання конкурентних позицій країни у світі залежить від таких параметрів якості життя як рівень охорони здоров'я та початкової освіти, якості послуг вищої освіти та професійного вдосконалення, рівню розвитку соціальної інфраструктури, інноваційної активності тощо. Повертаючись до якості життя як основи для розвитку людського капіталу, стверджуємо, що розвиток інноваційної освітньої інфраструктури здатен стимулювати, а, в перспективі, підвищити конкурентоздатність країни. Організаційними формами інноваційної освітньої інфраструктури є наукові парки, які на засадах сучасних інформаційних технологій здатні стати «точками зростання» національної та регіональної економіки.

На думку автора, перспективи сталого розвитку України в значній мірі залежать від передових досягнень науково-технічного прогресу, активізації інвестиційної діяльності в співробітництві з країнами-партнерами, які мають спільні інтереси у впровадженні, виробництві, реалізації та технічному обслуговуванні продукції інноваційного виробництва (в тому числі, інтелектуальної).

Наукові парки створюються та діють відповідно до Господарського та Цивільного кодексів України, законів України "Про наукові парки", "Про вищу освіту", "Про інвестиційну діяльність", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про інноваційну діяльність", "Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій", інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в науково-технічній та інноваційній сферах, з урахуванням особливостей, передбачених Статутами ВНЗ, та засновників, Засновницьким договором. Формування та забезпечення об'єктивних передумов сталого розвитку економічної

платформи надає можливість розвитку інноваційної освітньої інфраструктури України, комунікаційної інфраструктури та забезпечує можливість стабільного зростання економіки країни з допомогою інноваційних технологій, інвестицій залучених від країн партнерів з метою розробки та впровадження ефективних стратегій комунікацій, дієвих форм економічного розвитку та сучасних технологій, інноваційного підходу до розвитку найперспективніших галузей інформаційної економіки.

Сьогодні держава більше встановлює вимоги, але не створює достатньо потужних можливостей щодо вирішення соціальних та економічних проблем, що пов'язані з прогресуючим старінням населення і, як наслідок, посиленням диспропорцій в секторах економіки (вікова структура формувалася за умов більш “молодого” населення, а наразі стала більш “старіючою”). У зв'язку з цим поглиблюється розбалансування в напрямі скорочення обсягів робочої сили, уповільнення економічного зростання, збільшення соціальних видатків для осіб літнього віку за рахунок інших вікових груп, зростання фіскального навантаження, скорочення заощаджень тощо.

Розвиток інноваційної освітньої інфраструктури України сприятиме:

- соціальному, психологічному, економічному та політичному залученню населення в сфері удосконалення і розвитку місцевої нормативної бази, що формує умови для накопичення та управління людським капіталом;
- забезпеченню рівного доступу до освіти та сприяння обміну досвідом та знаннями між поколіннями;
- саморозвитку громадянського суспільства і зростання громадянських ініціатив.

Пропонується розробити комплексну Програму розвитку інноваційної освітньої інфраструктури, яка б враховувала умови демографічного старіння. На думку автора, зазначена Програма здатна поєднати зміст наукового парку та існуючої системи університетів «третього віку» з метою ефективного використання людського капіталу (кваліфікованої робочої сили з життєвим та професійним досвідом) та підвищення конкурентоздатності економіки і вирівнювання регіональних диспропорцій в Україні.

Пріоритетними напрямками реалізації Програми визначено:

1. Науково-практичне забезпечення розвитку інноваційної освітньої інфраструктури щодо залучення інвестицій у сектори економіки, стимулювання яких може відбуватися з залученням спеціалістів «третього віку» в розвитку виробництва, впровадження сучасних

технологій та налагодження екологічно чистого виробництва харчових продуктів через:

1.1. Визначення перспективних інвестиційних проектів та механізмів їх реалізації.

1.2. В перспективі науково-практичний супровід створенню нових та збереженню існуючих робочих місць.

1.3. Обґрунтування напрямів підвищення інноваційної спрямованості людського капіталу.

1.4. Сприяння покращенню інноваційного іміджу України та її регіонів в країнах-партнерах.

1.5. Забезпечення та проведення міжнародних форумів, семінарів, конференцій, виставок та ярмарок з питань інвестиційної діяльності.

1.6. Проведення моніторингу інвестиційної діяльності та стану роботи із зверненнями інвесторів, забезпечення зворотного зв'язку.

1.7. Впровадження кількісних та якісних критеріїв стабільного зростання економіки країни за допомогою інноваційних технологій, інвестицій залучених від країн партнерів.

1.8. Удосконалення ресурсного забезпечення реалізації Програми розвитку інноваційної освітньої інфраструктури.

2. Розвиток інформаційних технологій в інноваційній освітній інфраструктурі:

2.1. Методологічне та практичне забезпечення розвитку інформаційних технологій.

2.2. Розробка ефективного механізму взаємодії в системі «наука – техніка – виробництво» через налагодження комунікаційної інфраструктури у співробітництві організацій, що розробляють інноваційні технології.

2.3. Уточнення середньострокових напрямів розвитку інноваційного потенціалу розвитку інформаційних технологій та розробка планів реалізації.

2.4. Підготовка пропозицій щодо впровадження розвитку інформаційних технологій в визначених галузях; пропозицій до проектів нормативно-правових документів, що сприяють інноваційному розвитку та партнерству з країнами-партнерами; пропозицій щодо стимулювання інноваційного розвитку бізнесу.

2.5. Установлення співпраці та тісної взаємодії з науковими організаціями та установами країн-партнерів та інших країн з метою участі наукових установ і бізнесу в міжнародних науково-технічних проектах і програмах.

2.6. Науково-практичний супровід та впровадження інноваційних проектів на підприємствах і організаціях на засадах розвитку інформаційних технологій.

Шляхами залучення коштів в реалізації Програми розвитку інноваційної освітньої інфраструктури в умовах демографічного старіння вважаються інвестиційні проекти, проектне, грантове фінансування, можливе (по отриманню позитивних результатів) залучення бюджетних коштів, коштів зацікавлених підприємств, фірм, осіб, вкладання власних зароблених від інноваційної, наукової та дослідницької роботи коштів.

Критеріями досягнення ефективності Програми розвитку інноваційної освітньої інфраструктури визначено: уніфікація зусиль наукового парку, створених інститутів щодо запровадження інновацій, а також на відповідному етапі підтримки локальних ініціатив; забезпечення вирішення важливих і перспективних питань економічного розвитку в сфері сталого зростання економіки, створення свого експертного середовища з представників провідних вищих навчальних закладів, спеціалістів «третього віку» через системну роботу з національними та міжнародними донорами; удосконалення і розвиток нормативно-правової бази, що формує умови для розвитку, накопичення та управління кваліфікованим людським капіталом, розвитку іміджу України.

В своїх розробках Програми автор спирається на міжнародний досвід підтримки людей старшого віку в контексті активного довголіття. Концепція активного довголіття - це процес оптимізації можливостей для підтримки здоров'я, участі в суспільному житті та забезпечення безпеки з метою підвищення якості життя людей в літньому віці.

Кількість людей на планеті продовжує збільшуватися і в 2012 році досягла 7 мільярдів. Частка людей у віці 60 років і більше зростає швидше, ніж в будь-який інший віковій групі. У період з 1970 по 2025 рік зростання становитиме 694 мільйонів. В 2025 році буде в цілому близько 1,2 мільярда чоловік у віці старше 60. До 2050 року кількість людей цієї вікової категорії складатиме 2 млрд., зокрема 80 відсотків з них живуть в країнах, що розвиваються. Фонд Організації Об'єднаних Націй в області народонаселення розробив масштабну кампанію «Сім мільярдів дій», з тим, щоб запобігти негативним наслідкам цих процесів, а реалізувати певні дії, щоб ця частка населення мала можливість робити свій внесок у сталий розвиток суспільства.